

A black and white portrait of Miranta Exafa, a woman with dark hair, wearing a dark blazer, a pearl necklace, and earrings. She is looking directly at the camera with a neutral expression. The background is a plain, light color.

ΜΙΡΑΝΤΑ ΞΑΦΑ

Δρ Οικονομολόγος
και σύμβουλος
επενδύσεων
στην I. J. Partners,
με έδρα τη Γενεύη

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΤΩΝ ΣΥΝΔΙΚΑΤΩΝ Ή ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΤΩΝ ΑΓΟΡΩΝ;

ΤΗΣ ΜΙΡΑΝΤΑΣ ΞΑΦΑ

Για να γίνει η Ελλάδα ανταγωνιστική διεθνώς, πρέπει να κοπεί ο ομφάλιος λώρος που συνδέει το κράτος με τις επιχειρήσεις και τα συνδικάτα με τα κόμματα. Η γιγάντωση του κράτους και οι παρεμβάσεις του στην Οικονομία ευθύνονται τόσο για την κρίση του χρέους όσο και για την έλλειψη ανταγωνιστικότητας της ελληνικής Οικονομίας.

T

ο κράτος, δηλαδή τα κόμματα που το κυβέρνησαν στην περίοδο της Μεταπολίτευσης, είναι αυτά που μοίρασαν απλόχερα διορισμούς, επιδόματα, προσόδους, επιδοτήσεις και προμήθειες με δανεικά. Το κράτος καθόρισε ελάχιστες αμοιβές και περιθώρια κέρδους σε μια σειρά από επαγγέλματα, με αποτέλεσμα να μην λειτουργεί ο ανταγωνισμός. Πουλώντας υπερτιμημένα αγαθά και υπηρεσίες ο ένας στον άλλο, εξασφαλίσαμε μια επίπλαστη και πρόσκαιρη ευημερία. Όταν τα δανεικά τελείωσαν, το οικονομικό κατέρρευσε.

δέχθηκε πρόσφατα ο υπουργός Ανάπτυξης, κ. Χρυσοχοϊδης, «αποδειχθήκαμε πλήρως ανίκανοι να διαχειριστούμε αυτά που είχαμε αναλάβει». Και πράγματι, ένα κρατικό δάνειο πολιτικό σύστημα δεν είναι σε θέση να απελευθερώσει την Οικονομία από τα δεσμά του κρατισμού. Επεκράτησε η λογική του πολιτικού κόστους, με αποτέλεσμα να μην εφαρμόζονται τα μέτρα που η κυβέρνηση του Πα.Σο.Κ. συμφώνησε με την τρόικα και η Ελλάδα να είναι αφερέγγυα.

Η έξοδος από την κρίση προϋποθέτει την άμεση και δραστική συρρίκνωση του κράτους και των παρεμβάσεων του στην Οικονομία. Οι (ως επί το πλείστον ζημιόγones) Δ.Ε.Κ.Ο. συντηρούν στη ζωή κρατικοδίαιτους προμηθευτές και παγιδεύουν πολύτιμους πόρους σε κεφάλαια και εργατικό δυναμικό που θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν αλλού, με πολύ μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα. Αμυντικές βιομηχανίες, ναυπηγεία, κ.λπ. δεν

την των κρατικοδίαιτων Μ.Μ.Ε., επιβαρύνοντας το κόστος των υγιών επιχειρήσεων με εξωστρεφή προσανατολισμό. Κάθε διαφήμιση στα Μ.Μ.Ε. επιβαρύνεται με αγγελιόσημο 21% (πέρα από τον Φ.Π.Α. 23%), που καταλήγει στο συνταξιοδοτικό ταμείο των δημοσιογράφων. Επιπλέον, στην εποχή του διαδικτύου, κάθε επιχείρηση στην Ελλάδα –εισηγμένη η μη– πρέπει να δημοσιεύει τους ισολογισμούς της σε τρεις εφημερίδες κάθε τρίμηνο, κρατώντας στη ζωή κρατικοδίαιτα έντυπα που διαφορετικά θα είχαν κλείσει.

Οι φόροι υπέρ τρίτων πρέπει να καταργηθούν στο σύνολό τους, όποιο κλάδο κι αν ευνοούν. Στην Ακτοπλοία το ένα τρίτο του εισιτηρίου είναι φόροι υπέρ του ταμείου ναυτικών. Οι ναυτικοί ας μεριμνήσουν για τις δικές τους συντάξεις. Το ίδιο ισχύει για τους δικηγόρους και προ πάντων για τη Δ.Ε.Η., το ασφαλιστικό ταμείο της οποίας εισπράττει 700 εκατ. ευρώ από τους φορολογουμένους κάθε χρόνο, χάρη

Είναι βέβαιο ότι η ελληνική Οικονομία δεν θα μπορέσει να γίνει εξωστρεφής, όσο το ένα τέταρτο του εργατικού δυναμικού δουλεύει για το Δημόσιο, το οποίο δεν παράγει διεθνώς εμπορεύσιμα αγαθά. Αν υπολογίσουμε τις κρατικοδίαιτες επιχειρήσεις, τα πράγματα είναι χειρότερα: η Ελλάδα δεν θα βγει από το τέλμα της Μεταπολίτευσης, αν δεν αντιληφθεί ότι χρειάζεται θεραπεία-σοκ για να μετασχηματιστεί σε Οικονομία της Αγοράς

Η κυβέρνηση του Πα.Σο.Κ. αποδείχθηκε εντελώς ανίκανη να εφαρμόσει τις μεταρρυθμίσεις που είναι απαραίτητες ώστε να γίνει η ελληνική Οικονομία ανταγωνιστική. Η προσπάθεια εφαρμογής του Μνημονίου προσέκρουσε σε συντεχνίες, συνδικάτα και ισχυρά επιχειρηματικά συμφέροντα, που δεν θέλουν να χάσουν καταχρηστικά προνόμια. Έτσι το περιθώριο κέρδους των φαρμακοποιών παραμένει 35%, τα επαγγέλματα παραμένουν ερμητικά κλειστά, οι επιχειρησιακές συμβάσεις δεν έχουν εφαρμοστεί και το πρόγραμμα ιδιωτικοποιήσεων δεν έχει καν ξεκινήσει! Όπως παρα-

έχουν λόγο ύπαρξης, αν δεν είναι κερδοφόρα. Ιδιώτες πρέπει να αναλάβουν τα υπάρχοντα και τα νέα αεροδρόμια, λιμάνια, μαρίνες και αυτοκινητοδρόμους με συμβάσεις παραχώρησης. Στη διετία της διακυβέρνησης Πα.Σο.Κ. δεν έγινε ούτε μία ιδιωτικοποίηση, ούτε βέβαια απολύθηκε κανείς από το Δημόσιο. Ο ιδιωτικός τομέας, όμως, δεν αντέχει να πληρώνει τους υπερπληθυσμούς του πελατειακού κράτους.

Αυτά, φυσικά, δεν αρκούν. Πρέπει επίσης να καταργηθούν άμεσα οι φόροι υπέρ τρίτων και οι άχρηστες ρυθμίσεις που έχουν ως στόχο την εξυπηρέ-

ση λευκή επιταγή που της χάρισε ο υπουργός οικονομικών, κ. Βενιζέλος, πριν από μία δεκαετία. Το βέβαιο είναι ότι η ελληνική Οικονομία δεν θα μπορέσει να γίνει εξωστρεφής, όσο το ένα τέταρτο του εργατικού δυναμικού δουλεύει για το Δημόσιο, το οποίο δεν παράγει διεθνώς εμπορεύσιμα αγαθά. Αν υπολογίσουμε και τις κρατικοδίαιτες επιχειρήσεις, τα πράγματα μοιάζουν ακόμη χειρότερα. Η Ελλάδα δεν θα βγει από το τέλμα της Μεταπολίτευσης, αν δεν αντιληφθεί ότι χρειάζεται θεραπεία-σοκ για να μετασχηματιστεί σε Οικονομία της Αγοράς.